

בש"פ 1819/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1819/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 2.2.2023 בע"ח 42034-01-23
שניתנה על ידי כבוד השופט אלעזרנחלון
עו"ד אמיר נבון

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אלעזר נחלון) מיום 2.2.2023 בע"ח 42034-01-23, במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 5.1.2023, ונקבע כי המשיבה תוכל להמשיך ולהחזיק בכספים שנתפסו על ידה במסגרת חיפוש בחשד לעבירות אמל"ח וסמים שנערך בבית אחיו של המבקש. דין הבקשה להידחות.

בקשת רשות הערר שלפניי הוגשה על ידי אדם המבהיר כי אין הוא טוען בעצמו לזכויות בכספים שנתפסו (לשיטתו הכספים שייכים לקרוב משפחה אחר, שלא התייצב עד כה לדרוש אותם), וכבר מטעם זה אין אפשרות להיענות לה. אוסיף כי גם לגופו של עניין, אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא לעת הזו. חלקה הראשון של החלטה הוא הארכת תקופת ההחזקה של הכספים התפוסים על ידי המשיבה עד ליום 1.5.2023 על מנת לאפשר לטוענים לזכות בהם להגיש הליכים מתאימים, והארכת מועד נוספת עד להכרעה בהליכים הללו, ככל שיוגשו. החלטה זו ניתנה

עמוד 1

מכוח הסמכות שבסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה),
וקשה למצוא בה דופי.

רק חלקה השני של ההחלטה, ההוראה כי ככל שלא יוגש הליך כלשהו מטעם טוען לזכויות בתפוסים הם יחולטו
לאוצר המדינה (ככל הנראה מכוח סעיף 34 לפקודה), עלול לעורר קושי, אשר התייחסות לגביו מצויה גם בהחלטת בית
המשפט קמא. עם זאת, אינני סבור שיש מקום לאפשר מתן רשות ערר לצורך דיון בקושי זה במסגרת ההליך דנן, וזאת
בטרם התברר אם קיים טוען לזכות בכספים שנתפסו, וכאשר אין חולק כי המבקש איננו בעל המעמד הדרוש לצורך
הבאת הקושי האמור לדיון משפטי. אסתפק לפיכך בהבהרה כי אינני מביע כל עמדה לגופו של עניין ביחס לחלקה השני
של ההחלטה.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר התשפ"ג (6.3.2023).

שׁוֹפֵט